

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

žalobce: **J P**, soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha
5, IČO: , se sídlem
zastoupeného: JUDr. Petr Voříšek, Ph.D., LL.M., advokát, sídlem: Přístavní 321/14, Praha 7

proti
žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16,
Praha 2

jednající **Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových**, IČO:69797111, se sídlem
Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2

o zaplacení 261 147,77 Kč s příslušenstvím**takto:**

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 138 059,37 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9% ročně z částky 11 800 Kč od 12. 7. 2018 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 123 088,40 Kč, se zákonnými úroky z prodlení z této částky ve výši 9% ročně od 12. 7. 2018 do zaplacení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 414 Kč k rukám právního zástupce žalobce, JUDr. Petra Voříška, Ph.D., LL.M., advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu soudu 1. 11. 2019 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím, když uváděl, že na základě společnosti Tabej underhorse s.r.o., dříve podnikající pod názvem „CSABI, s.r.o.“ vydal Obvodní soud pro Prahu 5, 3. 11. 2010 rozsudek č. j. [REDAKCE], kterým žalobci, jakožto žalovanému, uložil povinnost zaplatit společnosti částku ve výši 279 872,55 Kč s příslušenstvím. Po podání odvolání Městský soud v Praze rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Žalobce proto 15. 4. 2011 prostřednictvím poštovní poukázky plnil na základně pravomocného rozsudku společnosti CSABI, s.r.o. částku 383 700 Kč, odpovídající celé pohledávce, včetně úroku z prodlení a náhrady nákladů řízení. Částka byla vyplacena 20. 4. 2011. Na základě podaného dovolání byl následně rozsudek soudu prvního a druhého stupně zrušen a věc vrácena Obvodnímu soudu pro Prahu 5 k dalšímu řízení. Na základě dalšího řízení vedeného před soudem prvního stupně dne 14. 10. 2008 na základě zpětvzetí žaloby bylo rozhodnuto o zastavení řízení dne 5. 11. 2014 pod č. j. [REDAKCE] a bylo uloženo společnosti CSABI, s.r.o. povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 115 289,60 Kč. Následně byl na základě podaného odvolání výrok o náhradě nákladů řízení změněn usnesením Městského soudu v Praze z 23. 2. 2015, č. j. [REDAKCE] tak, že výše náhrady nákladů řízení činí částku 103 528,40 Kč. Žalobce uváděl, že doručením rozsudku Nejvyššího soudu ČR odpadl právní důvod, pro který žalobce plnil na základě původně pravomocného rozhodnutí společnosti CSABI, s.r.o. částku 383 700 Kč, a tato je představována na straně společnosti CSABI, s.r.o. jako bezdůvodné obohacení získané na úkor žalobce. Žalobce proto vyzval 14. 5. 2014 tuto společnost, aby mu částku vrátila, ta však výzvě nevyhověla. 2. 5. 2016 následně žalobce podal vůči společnosti CSABI, s.r.o. žalobu, kterou se domáhal vrácení předmětného bezdůvodného obohacení ve výši 383 700 Kč včetně příslušenství tvořeného úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 10. 6. 2014 do zaplacení a náhrady nákladů řízení. Této žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě z 10. 2. 2017 pod č. j. [REDAKCE]. Následně byla vedena exekuce z exekučního titulu shora uvedeného, když 12. 5. 2016 žalobce obdržel vyrozumění JUDr. Milana Suchánka, soudního exekutora, Exekutorského úřadu pro Prahu 9, že se v exekuci vedené od května roku 2015 pro vymožení náhrady nákladů řízení přiznaných usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, nepodařilo dohledat žádný postížitelný majetek společnosti CSABI, s.r.o. Pohledávka přiznaná rozsudkem Krajského soudu v Ostravě proto není vymahatelná. Žalobce je přesvědčen, že jsou naplněny podmínky odpovědnosti státu dle zákona č. 82/98 Sb., a v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 OdpŠk., ve spojení s ustanovením § 14 odst. 1 OdpŠk. svým podáním ze 17. 5. 2016 uplatnil u žalované svůj nárok na náhradu škody ve výši 383 700 Kč, když žalovaná tento nárok neuspokojila. Stanoviskem z 27. 4. 2017 žalobci sdělila, že nárok neuznává z důvodu jeho předčasného uplatnění, neboť žalovaná je v pozici tzv. posledního dlužníka, a s ohledem na skutečnost, že exekuční řízení proti společnosti CSABI, s.r.o. dosud není pravomocně skončeno, není na jisto postaven vznik škody a její výše. Žalobce s tímto vyřízením žádosti nesouhlasí, když se nepodařilo v první exekuci dohledat žádný majek společnosti CSABI, s.r.o., z opatrnosti pak podal návrh na zahájení exekučního řízení na základě exekučního titulu - rozsudku Krajského soudu v Ostravě, a bylo zahájeno druhé exekuční řízení vedené pod sp. zn. [REDAKCE]. I v tomto řízení žalobce byl následně informován o tom, že není aktuálně postížitelný žádný majetek společnosti povinného, a následně byl podán podnět k zastavení exekuce z důvodu její bezpředmětnosti. Žalobce uváděl, že svůj nárok na zaplacení částky 383 700 Kč se zákonným úrokem z prodlení a náhrady nákladů řízení aktuálně vedl u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE], když v tomto řízení dále rozšířil žalobu o další složky škody, které mu vznikly po podání žádosti roku 2016 z titulu nezákonných rozhodnutí. Žalovaná následně žádosti žalobce na zaplacení částky 383 700 Kč vyhověla, tuto částku uhradila, proto žalobce vzal následně žalobu zpět. V řízená tak bylo pokračováno pouze pro úhradu zákonných úroků z prodlení a náhrady nákladů řízení. Ve věci pak byl zdejším soudem vydán rozsudek č. j. [REDAKCE], v němž se soud prvního stupně neztotožnil s právním názorem žalované,

že žádost žalobce v roce 2016 byla podaná předčasně a přiznal proto žalobci pouze úroky z prodlení z žalované jistiny ve výši 383 700 Kč za období ode dne, kdy marně uplynula lhůta 6 měsíců ode dne podání žádosti v roce 2018, do dne úhrady. Touto žalobou se pak žalobce domáhá dalších složek náhrady škody, které mu vznikly v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí, a to konkrétně 5 dílčích nároků. Tyto nároky žalobce uplatnil u žalované dne 11. 1. 2018, na nároky nebylo na základě stanoviska z 27. 8. 2018 nikterak hrazeno. **Prvním z nároků** je nárok na náhradu nákladů řízení, které byly žalobci přiznány usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, a to v původním řízení v celkové výši 103 528,40 Kč. Žalobce uvedl, že žalovaná nenese odpovědnost za škodu v rozsahu nákladů původního řízení, vzniklých do vydání rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, neboť nezpůsobila podání žaloby společností CSABI, s.r.o., avšak náklady vzniklé po vydání rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 již nepochybně vznikly v příčinné souvislosti s nezákonností tohoto rozhodnutí. Žalobce proto vytyčil relevantní část nákladů původního řízení v celkové částce 56 483,60 Kč, sestávající se ze soudního poplatku za odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně ve výši 11 200 Kč, soudního poplatku za dovolání proti rozsudku Městského soudu v Praze ve výši 10 000 Kč, odměny za 2 úkony právní služby v rámci řízení u Městského soudu v Praze, a to za sepsání odvolání a účast na jednání odvolacího soudu, a za sepsání dovolání ve výši 9 420 Kč, za úkon celkem 28 260 Kč, paušální náhrady hotových výdajů za 3 úkony právní služby á 300 Kč, celkově 900 Kč, a DPH. **Druhým nárokem** je nárok na zaplacení relevantní části nákladů první exekuce, neboť v příčinné souvislosti s nezákonnými rozhodnutími vznikla žalobci škoda spočívající v části nákladů první exekuce, které uhradil, usnesením Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově, ze dne 6. 11. 2017, č. j. [REDAKCE] jímž byla exekuce č. 1 z důvodu nemajetnosti společnosti CSABI, s.r.o. zastavena a žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 7 090,60 Kč, která původně vycházela z výše celkové náhrady nákladů původního řízení, tedy částky 103 528,40 Kč. I zde žalobce vymezil pouze relevantní část nákladů původního řízení, tedy částku 56 483,60 Kč (shora uvedenou pod prvním nárokem), která by byla žalobci usnesením o zastavení exekuce přiznána částka 4 815,80 Kč, kterou by v tomto případě tvořila odměna za 2 úkony právní služby, a to příprava a převzetí věci, a podání ve věci samé á 1 690 Kč, a dále paušální náhrada za 2 uvedené úkony právní služby á 300 Kč, a daň z přidané hodnoty. **Třetím nárokem**, který žalobce žádal, byla částka 126 259,37 Kč, sestávající se z úroků z prodlení z jistiny, tedy z částky 383 700 Kč, za období od 10. 6. 2014 do 11. 7. 2018, přiznaná žalobci Krajským soudem v Ostravě, rozsudkem z 10. 2. 2017, sp. zn. [REDAKCE], která je aktuálně nevymahatelná proti primárnímu dlužníkovi taktéž z důvodu příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí. **Čtvrtým nárokem** byl nárok ve výši 69 354 Kč, představující náklady řízení přiznané žalobci na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [REDAKCE] z 10. 2. 2017, a **pátým nárokem** pak částka 4 235 Kč, jakožto částka přiznaná žalobci usnesením sp. zn. [REDAKCE] z 1. 12. 2017, jako náhrada právního zastoupení za 2 úkony právní služby, přípravu a převzetí věci, a podání ve věci, včetně režijních paušálů a DPH. Tyto nároky pak žalobce u žalované uplatnil, avšak žalovaná na ně nikterak nehradila.

2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila předběžně uplatnění nároků na náhradu škody popsaných shora dne 11. 1. 2018 v celkové výši 678 850,58 Kč, přičemž bylo vyhověno pouze co do částky 383 700 Kč, tedy co do částky jistiny, která aktuálně není předmětem tohoto řízení. Žalovaná dále učinila nesporným, že tyto nároky byly uplatněny v příčinné souvislosti s vydáním tvrzeného nezákonného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] a dále nezákonného rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]. Nespornou skutečností žalovaná učinila vydání nezákonného rozhodnutí v předmětném řízení, poukazovala na souvislost řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE], kde byl uplatněn nárok na náhradu škody, pokud jde o jistinu, a z toho úroky z prodlení plynoucí. Taktéž žalovaná učinila nesporným, že v průběhu navazujícího vedlejšího řízení u zdejšího soudu bylo

prokázáno, že dlužník CSABI, s.r.o. je nemajetný, a pohledávka žalobce z titulu bezdůvodného obohacení je nevyimadatelná. Žalovaná vznesla námitku promlčení všech nároků, neboť uvedla, že řízení skončilo dne 11. 3. 2015, a nárok byl u žalované uplatněn až 11. 1. 2018, stanovisko pak vydané 27. 8. 2018 a žaloba u zdejšího soudu podaná až 31. 10. 2019. Z důvodu běhu promlčecích lhůt proto pro promlčení nároku žádala žalobu v plném rozsahu zamítnout.

3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným předběžné uplatnění nároku žalobcem u žalované 11. 1. 2018 ve výši 678 850,58 Kč z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 5, sp. zn. [REDAKCE] a Městským soudem v Praze v odvolacím řízení vedeném pod zp. zn. [REDAKCE] a vyhovění pouze co do částky 383 700 Kč stanoviskem žalované z 27. 8. 2018. Nespornou dále byla učiněna existence odpovědnostního titulu, tedy nezákonného rozhodnutí vydaného v předmětných řízeních ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb.
4. Mezi účastníky zůstala sporná námitka promlčení vznesená žalovanou, dále oprávněnost nároků žádných žalobou.
5. Z usnesení č. j. [REDAKCE], ze dne 9. 11. 2014, Obvodního soudu pro Prahu 5, má soud za zjištěno, že řízení bylo zastaveno, a pod výrokem II. byla uložena žalobci povinnost zaplatit žalovanému (tedy současněmu žalobci) na náhradě nákladů řízení částku 115 289,60 Kč. Z odůvodnění předmětného rozhodnutí se podává, za jaké úkony právní služby tato částka byla žádána. Z usnesení Městského soudu v Praze, jako soudu odvolacího v předmětné věci, pod sp. zn. [REDAKCE], ze dne 23. 2. 2015, bylo rozhodnuto o změně výroku II. o náhradě nákladů řízení tak, že tato byla nově určena na částku 103 528,40 Kč, jinak byl výrok potvrzen. Z rozsudku Krajského soudu v Ostravě, č. j. [REDAKCE], ze dne 10. 2. 2017, pak má soud za zjištěno, že rozsudek soudu prvního stupně, Okresního soudu v Ostravě č. j. [REDAKCE], ze dne 19. 9. 2016, když žalobcem byl v této věci taktéž shodný žalobce proti žalovanému Tabej underhorse s.r.o., o zaplacení částky 383 700 Kč s příslušenstvím, byl v odvolání změněn tak, že žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 383 700 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z dlužné částky od 10. 6. 2014 do zaplacení, a dále pod výrokem II. byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 69 354 Kč, a pod výrokem III. pak povinnost zaplatit žalovanému žalovaným žalobci náhradu nákladů řízení odvolacího, ve výši 50 962 Kč. Z usnesení soudního exekutora JUDr. Milana Suchánka, č. j. [REDAKCE], ze dne 1. 12. 2017, má soud za zjištěno, že pod výrokem I. byla exekuce nařízena na základě usnesení č. j. [REDAKCE] ze dne 7. 6. 2017, zastavena, a pod výrokem I. uložena povinnost povinnému uhradit oprávněnému náklady exekuce ve výši 4 235 Kč. Z usnesení Okresního soudu v Karvině, pobočka v Havířově, č. j. [REDAKCE], ze dne 6. 11. 2017, má soud za zjištěno, že pod výrokem I. byla zastavena exekuce vedená na základě pověření vydaného Okresním soudem v Karvině - pobočka v Havířově, ze dne 6. 5. 2015, pod sp. zn. [REDAKCE], zastavena, a pod výrokem II. byla uložena povinnost povinnému zaplatit oprávněnému náhradu nákladů řízení ve výši 7 090,60 Kč. Tato částka sestávala z náhrady nákladů právního zastoupení oprávněného. Z uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím žalobcem u žalované 11. 1. 2018, má soud za zjištěno, předběžné uplatnění tohoto nároku žalobcem u žalované, pokud jde o předmětné dílčí nároky, které byly předmětem tohoto řízení, ze sdělení soudního exekutora JUDr. Milana Suchánka, zasílaného žalobci 12. 5. 2016, k č. j. [REDAKCE] má soud za zjištěno, že exekutor informoval žalobce o absenci dohledání jakéhokoliv majetku povinného postižitelného exekucí s tím, že byly provedeny lustrace majetku povinného, bankovních domů, registrů motorových vozidel, Katastru nemovitostí apod. Ze stanoviska žalovaného z 27. 4. 2017 ve věci původního uplatnění nároku žalobcem u žalovaného, 17. 5. 2016, má soud za zjištěno, že žalovaná se bránila proplacení předmětných nároků s ohledem na nenaplnění podmínek pro vznik nároků, a to předčasnost jeho uplatnění.

6. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen „OdpŠk.“) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
7. Podle § 5 OdpŠk. písm. a), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, nebo v řízení trestním.
8. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk., právo náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
9. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
10. Podle § 14 odst. 1, 3 OdpŠk., nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
11. Podle § 15 odst. 1, 2 OdpŠk., přízná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do 6 měsíců od uplatnění nároku. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
12. Podle § 31 OdpŠk., odst. 1, náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí, nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 2 náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Podle odst. 3 náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.
13. Podle § 32 odst. 1 OdpŠk., nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za 3 roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě, a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí.
14. Po právní stránce soud předmětnou věc posoudil dle § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 7, § 8, §14, § 15 OdpŠk., a § 31 a § 32 odst. 1 OdpŠk., kdy se žalobce po žalované domáhal zaplacení 5 dílčích nároků na náhradu škody vzniklé žalobci v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 5, pod č. j. [REDAKCE] resp. navazujícího řízení před Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 23. 2. 2015. Z provedeného dokazování má soud za zjištěno, a to z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. [REDAKCE] z 27. 8. 2019, ve smyslu opravného usnesení č. j. [REDAKCE], z 31. 1. 2020, že soud rozhodoval o nároku žalobce žádaného po žalované na zaplacení částky 383 700 Kč s příslušenstvím tak, že pod výrokem I. žalobě co do jistiny částky vyhověl, včetně zákonného příslušenství žádaného za období od 12. 7. 2018 do 30. 8. 2018, pod výrokem II. pak byla žaloba zamítnuta co do zaplacení zákonných úroků z prodlení z žalované jistiny za období předcházející, od 18. 11. 2016 do 11. 7. 2018. Svůj právní názor ohledně důvodnosti nároku soud opřel o existenci nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 5, sp. zn. [REDAKCE] když bylo mezi

účastníky učiněno nesporným, a z tohoto rozhodnutí vyplývá, vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo následně na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, včetně rozhodnutí odvolacího soudu, zrušeno. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na skutečnost, že žalobce v procesním postavení žalovaného v původním řízení, zaplatil na základě původně pravomocných rozsudků společnosti CSABI, s.r.o. částku 383 700 Kč sestávající se z jistiny příslušenství nákladů řízení, a to dne 20. 4. 2011, následně tuto částku může důvodně po primárním dlužníkovi požadovat z důvodu bezdůvodného obohacení, neboť rozhodnutí bylo pravomocně soudem dovolacím zrušeno, a následně soudem prvního stupně v dalším řízení byla žaloba vzata zpět. Soud vyšel z listinných důkazů, kterými bylo prokázáno, že žalobce řádně po společnosti CSABI, s.r.o. tuto částku následně žádal zpět, tato částka se stala v průběhu řízení nevymahatelnou, exekuční řízení vedené proti původním primárnímu dlužníkovi následně skončilo zastavením exekuce pro nedostatek majetku. Soud vzal za prokázáno, že pokud se žalobce v původní žádosti již 17. 5. 2016 domáhal po žalované postupem dle zákona č. 82/98 Sb. zaplacení předmětné částky, šlo o žalobu předčasnou, neboť nebylo v exekučním řízení prokázáno, že by na straně primárního dlužníka byl nedostatek majetku, až po skončení exekučního řízení zastavením exekuce pak bylo postaveno na jisto, že žalobce má řádný nárok na proplacení pohledávky státem jako posledním dlužníkem, a proto opětovně uplatnění nároku dne 11. 1. 2018 bylo uplatněním řádným. Z tohoto důvodu se soud přiklonil i k závěru, že až po uplynutí 6 měsíců od druhého uplatnění nároku žalobcem u žalované, tedy od 12. 7. 2018, má žalobce nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení z původní jistiny, která byla následně žalovanou proplacena dobrovolně. Z tohoto důvodu zákonné příslušenství přiznal pod výrokem I. až od tohoto data do skutečného proplacení jistiny žalovanou. S tímto právním posouzením se pak ztotožnil soud odvolací v rozhodnutí vydaném pod sp. zn. [REDAKCE], ze dne 14. 4. 2020, když rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. ohledně zamítavých nároků na náhradu příslušenství za období dřívější, potvrdil. Bylo proto postaveno na jisto, že první uplatnění nároku žalobcem u žalované bylo uplatněním předčasným, a žalobce proto až druhou žádostí, po řádném ukončení celého řízení, včetně řízení exekučního po primárním dlužníkovi a postavení na jisto jeho nemajetnosti ze dne 11. 1. 2018 se řádně u žalované nároků dalších domáhal.

15. Za situace, kdy žalobce řádně svůj nárok u žalované předběžně uplatnil svou žádostí z 11. 1. 2018, jakožto nárok na zaplacení škody z titulu nezákonného rozhodnutí vydaného před Obvodním soudem pro Prahu 5 v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE], resp. před Městským soudem v Praze jako soudem odvolacím pod sp. zn. [REDAKCE], se soud v první řadě zabýval námitkou promlčení ze strany žalované vznesenou v jejím stanovisku, kterým předběžně uplatněnému nároku nevyhověla dne 27. 8. 2018. S ohledem na již předchozí rozhodnutí zdejšího soudu týkající se nároku z téhož odpovědnostního titulu, pouze pokud jde o nárok na náhradu bezdůvodného obohacení, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím sp. zn. [REDAKCE], ve spojení s rozsudkem soudu odvolacího, Městského soudu v Praze pod č. j. [REDAKCE], za situace, kdy žalovaná na nárok, pokud jde o samotnou jistinu sama dobrovolně hradila, soud uvádí, že ve světle argumentace zde uvedené je na místě námitku promlčení vznesenou ze strany žalované považovat za nedůvodnou. Především soud uvádí, že žalovaná již v rámci prvního uplatnění nároku, pokud jde o jistinu v roce 2016, naopak uváděla předčasnost uplatnění, ke kterému se soud částečně přiklonil, pokud jde o požadavek na zákonné úroky z prodlení žádané z jistiny (jeho právní názor byl soudem odvolacím následně potvrzen).
16. S ohledem na skutečnost, že v původní žádosti z roku 2016, kterými žalobkyně uplatnila veškeré své nároky u žalované, bylo shledáno předběžné uplatnění předčasné, a vyčkávalo se následně výsledků exekuce č. 1, v původním řízení, aby byla postavena na jisto skutečnost ohledně nemožnosti primárního dlužníka plnit, respektive postaven na jisto výsledek exekučních řízení proti primárnímu dlužníkovi, soud uvádí, že za aktuální situace, kdy jsou požadovány další nároky z téhož odpovědnostního titulu není na místě argumentace ze strany žalované ohledně promlčení nároku považovat za důvodnou. Jak se již vyjádřil soud prvního

stupně a taktéž soud odvolací, bylo potvrzeno až skončením exekucí (respektive tato skutečnost vyplývala již ze sdělení soudního exekutora z 12. 5. 2016, pokud jde o první z exekucí), že primární dlužník je nemajetný, a tedy až v tomto období bylo možné dospět k závěru, že nebude možno se domáhat uspokojení proti primárnímu dlužníkovi a je na místě odpovědnost státu. Toto sdělení však nepostačovalo k tomu, aby nárok byl bez dalšího přiznán, když bylo na místě splnění podmínky existence nároku žalobce na vydání bezdůvodného obohacení v původním řízení, respektive nároků žádaných v tomto řízení, tzn. postavení na jisto skutečnosti, že exekuce proti primárnímu dlužníkovi nebude úspěšná. S ohledem na skutečnost, že je žádána majetková škoda, použije se ust. § 32 odst. 1, OdpŠk, dle kterého je promlčecí doba 3 letá, a počíná běžet ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a tom, kdo za ni odpovídá. Na místě je proto argumentaci žalované o tom, že již nabytím právní moci posledního z rozhodnutí u Městského soudu v Praze, tedy 11. 3. 2015, byla existence nároků známa, odmítnout.

17. Soud uvádí, že řádně žalobce své nároky uplatnil dne 11. 1. 2018 u žalované postupem dle § 14, 15 OdpŠk., za situace, kdy již bylo postaveno na jisto na základě rozhodnutí Okresního soudu v Karviné – pobočka v Havířově, dne 6. 11. 2017, sp. zn. [REDAKCE], kdy byla zastavena exekuce proti povinnému pro vymožení shora uvedených částek, že proti primárnímu dlužníkovi nebude možné se náhrady škody domoci. Pokud jde o jednotlivé dílčí nároky tak, jak byly žalobou žádány, a to **nárok č. 1** v částce 56 483,60 Kč, spočívající v relevantní části nákladů řízení původního, konkrétně odměny za 2 úkony právní služby, soudní poplatek za dovolání, a dále režijní paušál včetně DPH, když tyto žalobce opíral o pravomocné rozhodnutí Městského soudu v Praze, kdy byla žalobci přiznaná náhrada nákladů původního řízení, v celkové výši 3 528,40 Kč, rozhodnutím [REDAKCE], z 23. 2. 2015 (změna usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, z 5. 11. 2014, č. j. [REDAKCE], týkající se náhrady nákladů řízení a jejich výše), je na místě přisvědčit žalobci, že tyto náklady mu vznikly v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí, neboť šlo o reakci na následné zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby ze strany původního žalobce společnosti CSABI, s.r.o. v původním nalézacím řízení. Žalobce tedy v původním řízení pak zavinil vznik těchto nákladů žalovanému, když tyto nepochybně vznikly v důsledku právního názoru Nejvyššího soudu, jímž byla původní rozhodnutí soudu prvního a druhého stupně zrušena, a následně v důsledku vysloveného právního názoru vzata žaloba zpět. Soud se však neztotožnil s výší náhrady nákladů řízení, které žalobce žádal, když je na místě připomenout, že žalobce v původním procesním postavení žalovaného v namítaném řízení je exekutorem. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 628/2015, ve spojení s rozhodnutím Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3916/14, pokud se soudní exekutor nechal v soukromoprávním sporu zastupovat advokátem, i když obsahem sporu byla úřední činnost soudního exekutora, konkrétně otázka náhrady újmy jím způsobené při provádění exekuce, nelze takový náklad považovat za účelně vynaložený. Soud se taktéž zabýval tím, zda v posuzovaném případě lze zastoupení advokátem původního žalobce, který je právně vzdělán a v řízení vystupoval jako soudní exekutor, považovat za náklad potřebný k účelnému uplatňování práva ve smyslu § 142 odst. 1 občanského soudního řádu. Soud se proto zabýval tím, zda šlo o problematiku odlišnou od běžné činnosti exekutora, že pro něj při hájení své pozice v daném sporu bylo nutné být zastoupen advokátem, či nikoli. Náhrada škody je, dle mínění soudu, běžná činnost exekutora, posouzení právních otázek, jež bylo třeba myšlenkově uchopit a v řízení před soudem řešit, se nejenže nijak výrazně nevyvíkalo požadavkům kladeným na profesní erudovanost soudního exekutora, a dokonce se týkalo i běžné profesní činnosti soudního exekutora, a z tohoto důvodu je na místě dospět k závěru, že náklady právního zastoupení tak, jak byly žádány v jednotlivých dílčích nárocích, nejsou požadovány důvodně, a je na místě exekutorovi přiznat pouze náklady nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., jakožto náklady důvodné. Pokud jde tedy o první nárok, žádaný za 2 úkony právní služby, jakožto odměna advokáta, a to sepsání odvolání k Městskému soudu v Praze, a účast na jednání Městského soudu v Praze, soud uvádí, že tyto úkony nepochybně byly zástupcem žalobce provedeny, avšak náleželo by za ně pouze 2x 300

Kč, jakožto náklady nezastoupeného účastníka, dle ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., za použití předmětné vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady, tedy celkově 600 Kč, a dále 10 000 Kč za vynaložení soudního poplatku, tedy celková částka prvního nároku činí **10 600 Kč** (z původních částky žádané ve výši 56 483,60 Kč).

18. Pokud jde o **druhý nárok** žádaný ve výši 4 815,80 Kč jakožto relevantní část nákladů exekuce, konkrétně odměna za 2 úkony právní služby, kterou měly tvořit příprava a převzetí zastoupení a podání ve věci samé, původně exekuce vedená u Okresního soudu v Karviné – pobočka v Havířově, pod č. j. [REDAKCE], když žalobce opíral výši a důvodnost svého nároku právě o usnesení z 6. 11. 2017, jímž byla pro nemajetnost společnosti CSABI, s.r.o., exekuce zastavena a žalobci přiznána náhrada nákladů řízení ve výši celkově 7 090,60 Kč, avšak žádána v tomto řízení byla pouze relevantní část nákladů exekuce počítaných z jiné tarifní hodnoty, i zde soud uvádí, že je dána příčinná souvislost s vydáním nezákonného rozhodnutí a existencí těchto nákladů. Nebýt vydání nezákonného rozhodnutí v původním civilním řízení, nemusel by se žalobce domáhat žalobou po primárním dlužníkovi zaplacení pohledávky oprávněného pro náklady exekuce a náklady by mu bývaly nevznikly. I v tomto případě je však nutno podrobit náklady, které jsou žádaný žalobcem, přezkumu, když i zde soud s ohledem na shora uvedenou judikaturu vyšších soudů uvádí, že je na místě přiznat žalobci pouze částku **300 Kč** za podání ve věci samé, jakožto náhradu nákladů nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., když taktéž poukazuje na účelnost provedených nákladů a absenci nutnosti právního zastoupení samotným žalobcem s ohledem na jeho erudovanost a povahu těchto nároků. Z celkové částky tedy soud přiznal jako důvodnou částku 300 Kč.
19. Pokud jde o **nárok třetí**, žádaný ve výši 126 259,37 Kč, jakožto úrok z prodlení z jistiny od 10. 6. 2014 do 11. 7. 2018, přiznané žalobci Krajským soudem v Ostravě rozsudkem z 10. 2. 2017, sp. zn. [REDAKCE], aktuálně taktéž jde o částku nevymahatelnou proti primárnímu dlužníkovi, a to právě v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí. Důvodnost této částky a příčinná souvislost s vydáním nezákonného rozhodnutí tedy je dána. Pokud jde o její výši, soud se potom ztotožnil s obdobím, za které žalobce tuto částku žádal, a to s ohledem i na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. [REDAKCE] který se zabýval nemožností žádat zákonné úroky z prodlení z jistiny po žalované s ohledem na předčasnost, avšak následně bylo prokázáno, že toto pravomocné přiznání zákonných úroků z prodlení, na základě řízení exekučního, které bylo vedeno proti primárnímu dlužníkovi, je pohledávkou nevymahatelnou, tedy i zde žalobci náleží nárok na zaplacení zákonného příslušenství proti státu. Pokud jde o období prodlení, toto bylo jednoznačně stanoveno na základě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, pokud jde o jeho počátek, 10. 6. 2014, pokud jde o jeho konec, toto pak spadá do období, za které dosud prodlení žalované nebylo přiznáno, a to s ohledem na spojitost s rozhodnutím již citovaným shora, Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE], kde byly přiznány zákonné úroky z prodlení od 12. 7. 2018. Soud proto dospěl k závěru, že nebýt nezákonných rozhodnutí, žalobce by společností CSABI, s.r.o. nezaplátil částku ve výši jistiny, a mohl by s touto částkou volně disponovat. Smyslem úroků z prodlení je přitom zejména kompenzace takto ušlého zisku. Pokud žalovaná měla nahradit žalobci škodu odpovídající jistině nejpozději dne 11. 7. 2018, tedy v poslední den lhůty 6 měsíců od podání žádosti, představuje úrok z prodlení ode dne 10. 6. 2014, tedy ode dne následujícího po dni, ke kterému byla společnost CSABI, s.r.o. žalobcem vyzvána k vrácení jistiny až do dne 11. 7. 2018, složku škody, za kterou je žalovaná odpovědná.
20. Pokud jde o **čtvrtý nárok**, žádaný v částce 69 354 Kč jakožto náklady řízení, které žalobci byly přiznány pravomocným rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [REDAKCE], ze dne 10. 2. 2017, které se taktéž staly nevymahatelnými, i zde je nutné opět náklady řízení, které se sestávaly z právního zastoupení žalobce, ponížít a podrobit zkoumání. Žalobce žádal úkony právního zastoupení za podání odvolání a účast u jednání, včetně režijního paušálu a DPH. Soud proto jakožto důvodné úkony nezastoupeného účastníka vzal v potaz 2 úkony za shora uvedené odvolání a účast u jednání, 2x 300 Kč, tedy dle ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., když další úkony včetně promeškaného času, jízdného a DPH pak soud neshledal důvodnými.

Žalobce sám netvrdil ani neprokazoval, že by shodné výdaje pak uplatnil i sám, ačkoliv byl poučen o argumentaci žalované a relevantní judikatuře a navíc sám žalobce tyto náklady neuplatnil v původním řízení, tedy je zřejmé, že mu nevznikly.

21. Pokud jde o **nárok č. 5**, žádaný ve výši 4 235 Kč jakožto částky přiznané žalobci usnesením sp. zn. [REDAKCE] z 1. 12. 2017 jako náhrada právního zastoupení za 2 úkony právní služby, a to příprava a převzetí, a podání ve věci, i zde soud uvádí nutnost ponížít tyto náklady na částku pouze **300 Kč** za podání ve věci, jakožto účelně vynaložené náklady samotného účastníka.
22. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud uvádí, že jako adekvátní částku náhrady škody pod výrokem I. přiznal žalobci částku 138 059,37 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9% ročně, tedy v částce zákonné, dle ustanovení § 1970 občanského zákoníku, z částky 11 800 Kč (částka náhrady nákladů řízení samotného účastníka dle jednotlivých nároků č. 1, 2, 4 a 5) tak, jak je žalobce požadoval, od 12. 7. 2018 (za období 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované) do zaplacení.
23. Pod výrokem II. pak soud zamítl nárok na náhradu další škody, která svou výší převyšuje nárok soudem s ohledem na argumentaci shora přiznaný.
24. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř., když v projednávané věci soud vycházel z poměru úspěchu a neúspěchu účastníků řízení. Soud po odečtu úspěchu od neúspěchu dospěl k závěru o 6% úspěchu žalobce, proto mu přiznal náhradu nákladů řízení, a to opět nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení §151 odst. 3 o. s. ř. za tyto úkony: podání žaloby, vyjádření 12. 2. 2020, účast na jednání 12. 11. 2020, tedy celkově za 3 úkony á 300 Kč, tedy ve výši 900 Kč + zaplacený soudní poplatek ve výši 6 000 Kč, tedy při plném úspěchu by náležela žalobci náhrada nákladů řízení ve výši 6 900 Kč, při úspěchu 6% pak náhrada nákladů řízení ve výši 414 Kč.
25. Lhůta k plnění výroku I. i II. byla stanovena ve lhůtě 15 dnů dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. část věty za středníkem, s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízení exekuce.

V Praze dne 19. listopadu 2020

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně